

РЕШЕНИЕ

№ 7289

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2721** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Е. СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ /Е./ ЕАД срещу Решение № Ж-828/10.12.2020г. на КЕВР, с което са дадени на дружеството задължителни указания на основание чл.147, ал.2 от Наредба №3 във връзка с чл.22, ал.1, ал.1 и ал.7 от ЗЕ.

Делото е образувано след връщането му за ново разглеждане от АССГ с Решение №2475/16.03.2022г. на ВАС, Трето отделение.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорения административен акт поради съществени нарушения на административно-производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Според жалбоподателя, при издаването на Решение № Ж-828/10.12.2020г. КЕВР се е произнесла извън предмета на искането, с което е била сезирана, като е действала извън пределите на своята компетентност. Развити са подробни доводи за противоречие на решението с конкретни законови текстове и с духа на закона. Изтъква се, че не е налице императивна забрана за отказ за присъединяване, но конкретният случай не е налице такъв отказ. Твърди се, че Е. не е задължено да съгласува изготвеното от оператора на електроразпределителната мрежа становище, като за него е налице възможност да даде указания за промяна на предложената схема за присъединяване. Изложени са твърдения и аргументи за пороци на административния акт, водещи до неговата

унищожаемост, както и за нищожност в частта му по т.1.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски в размер на 4900 лева.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране чрез юрк. Б. оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „КО МАКС ЛТД“ ЕООД не изпраща представител.

Заинтересованата страна „ЧЕЗ Разпределение България“ АД не изпраща представител. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране е постъпила жалба с вх. № Е-12-00-157/04.03.2020г., подадена от „КО МАКС ЛТД“ ЕООД, срещу неиздадено становище за условията за присъединяване на обект на производител към електроразпределителната мрежа - „Фотоволтаична централа“ (Ф.) с мощност 2,7 MW, предвидена за изграждане в имот 179019 с ЕКАТТЕ 05195, [населено място], общ. Бойница, обл. В.. В жалбата се посочва, че дружеството е подало към „ЧЕЗ Разпределение България“ АД искане за проучване на условията за присъединяване на посочения обект, като на 07.11.2019г. са били уведоми от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, че от Е. ЕАД има постановен отказ за присъединяване.

Жалбата е изпратена за проверка и становище до „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД и до Е. ЕАД, които са предоставили становища с копия на относимите към случая документи. От становищата се установява, че „КО МАКС ЛТД“ ЕООД е подало до „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД заявление за проучване на условията за присъединяване на присъединяване на посочената Ф. към разпределителната мрежа. Въз основа на него, „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД е отправило на 01.11.2019г. до Е. ЕАД искане за съгласуване на условията за присъединяване, като централата е предвидена за присъединяване чрез въздушен електропровод ВЛ „Краище“ 20 kV (собственост на Ч.) към п/ст. „Кула“ 110/20 kV (собственост на Е. ЕАД) .

В отговор Е. ЕАД е уведомило „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД, че в момента в п/ст „Кула“ няма свободен капацитет за присъединяване на нови генериращи мощности, тъй като генериращите мощности надвишават товара на подстанцията. Конкретно се сочи, че в п/ст. „Кула“ има монтирани два трансформатора: Т1 с мощност 25 MVA и Т2 с мощност 10 MVA. Според Е. ЕАД, след въвеждане на Био-ЕЦ по договор за присъединяване с Ч. Р-ДГ-ПР-20-57/16.04.2015г., ако се присъедини и мощността на Ф. на „КО МАКС ЛТД“ ЕООД, общата мощност на п/ст „Кула“ 110/20 kV, отдавана към преносната мрежа, ще превиши инсталираната мощност на Т2, а в случай, че Т1 аварира, Т2 не би могъл да поеме целия товар. Посочено е също, че за осъществяване на присъединяването на Ф. следва разпределителното дружество да подаде ново искане с променен начин на присъединяване на централата към електроразпределителната мрежа. В писмото, изпратено от Е. ЕАД до КЕВР, подробно са посочени техническите данни и реализираните максимални мощности на съществуващите съоръжения, ограничаващи възможността за присъединяване на обекта.

За резултатите от извършената от КЕВР проверка е изготвен доклад вх. № Е-Дк-999 от 04.12.2020г. Съобразно констатациите и предложенията в доклада, на заседание, проведено на 10.12.2020г., КЕВР е приела, че жалбата на „КО МАКС ЛТД“ ЕООД е

основателна и с процесното Решение № Ж – 828 е дала на „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД и на Е. ЕАД задължителни указания, както следва:

1. В двадесет и петдневен срок Е. ЕАД да изпълни задължението си по съгласуване на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа и сключи предварителен договор за присъединяване, в съответствие с условията на чл.116, ал.3 от ЗЕ;

2. В тридесетдневен срок след изпълнение от „ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЕН СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ ЕАД на указанията по т.1, Ч. РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД да издаде писмено становище за условията за присъединяване на „КО МАКС ЛТД“ ЕООД, в съответствие с условията на чл.116, ал.3 от ЗЕ.

3. В седем дневен срок след приключването на дейностите по т.1 Е. ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Според фактическите и правни съображения, с които е издадено процесното решение, несъстоятелни са мотивите на Е. ЕАД, че п/ст с обща инсталирана мощност от 35 MW не може да пренесе товар от 10,5 MW. Според Комисията жалбоподателят не е отчетел възможностите на схемата на средно напрежение на п/ст. за разделна работа на трансформаторите, както и не са отчетени възможностите за допустими претоварвания на съоръженията. Посочено е, че мрежовият оператор отговаря за перспективното развитие на преносната мрежа, а от посочените мотиви на Е. ЕАД е видно, че се касае за необходимост от разширение и реконструкция на преносната мрежа, свързана с подмяна на Т2 в п/ст. „К.“ КЕВР е обосновала, че всички дейности, свързани с подмяната на Т2 и наложената реконструкция на п/ст. К., са задължение на Е. ЕАД, а всички дейности, свързани с подмяната на проводник и наложена реконструкция та ВЛ „Крайще“ 20 след мястото на присъединяване в посока към п/ст. са задължение на „Ч. разпределение“. КЕВР е приела, че Е. ЕАД няма право да откаже присъединяване и съгласуване на условията за присъединяване на Ф. на жалбоподателя въз основа на „бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата“.

По делото е прието неоспорено от страните заключение на назначената Съдебно - техническа експертиза. Вещото лице е дало заключение, че към 10.12.2020г. и към момента на изготвяне на заключението има присъединени електроцентрали от различен тип към електропроводите средно напрежение и ниско напрежение на подстанция „Кула“. Вещото лице е установило, че присъединяването на процесната Ф. към подстанция „Кула“ ще доведе до допълнително претоварване на съществуващия трансформатор с мощност 10MVAи натоварването му ще излезе извън допустимото, съгласно ПУЕЕС. Посочило е, че след подмяна на Трансформатор 1 в подстанция „Кула“ с по-мощен, присъединяването на процесната Ф. с мощност 2.7 MWняма да застрашава с претоварване, опасността от претоварване на мрежата средно напрежение, според вещото лице е в обхвата на Ч. (Е. Запад). На въпроса, относно техническите възможности за присъединяване на процесната Ф., вещото лице е отговорило, че поради ниската трансформаторна мощност на единия трансформатор 110/20 kV-10MVAи възможност за неизпълнение на изискванията по чл.13 и чл.14 от ПУЕЕС са изчерпани техническите опции за присъединяване на генериращи мощности към мрежа средно напрежение на подстанция „КУЛА“. Посочило е, че разрешаването на проблема и посочено в договор ДГ-ПР20-593/18.01.2022г. между Е. и Ч., чрез предвиденото финансово участие на процесната Ф. в подмяната на съществуващия трансформатор с по-мощен 110/20 kV, 25MVA.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, за което актът в оспорената част създава задължения и следователно с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА .

Съгласно чл. 22, ал.1 от ЗЕ Комисията разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, добивни предприятия, оператори на съоръжения за съхранение на природен газ и оператори на съоръжения за втечен природен газ, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон. С оглед цитираната разпоредба Комисията се явява компетентна да разгледа и да се произнесе по подадената до нея жалба. Решението е взето от колегиален орган по предвидения за това ред - на закрито заседание на КЕВР в състав „Енергетика“ с единодушие - четири гласа „за“, от които три са на членове на Комисията със стаж в енергетиката. Спазени са административнопроизводствените правила относно разглеждането на жалби от КЕВР, както и изискванията за форма на акта и неговото мотивиране. След като Комисията е оправомощена да разглежда и да се произнася по подадените до нея жалби (чл. 22, ал.1 от ЗЕ), а когато приеме жалбите за основателни, дава с решението си задължителни указания по прилагането на закона (чл. 22, ал.5 от ЗЕ), твърдението, че с оспорения акт административният орган е излязъл извън пределите на своята компетентност са неоснователни. Дали издадените задължителни указания са законосъобразно издадени, т.е. дали те се основават на правилно тълкуване и прилагане на закона, не е въпрос относно компетентността на административния орган, а въпрос относно съответствието на акта с материалния закон.

Чл.116, ал.1 от ЗЕ установява задължение за оператора на електропреносната, съответно електроразпределителната мрежа, да присъедини всеки обект на производител на електрическа енергия, разположен на съответната територия, за който производителят: 1. е сключил писмен договор за присъединяване по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3; 2. е изпълнил своите задължения по договора по т. 1 и нормативните изисквания за присъединяване към електропреносната или електроразпределителната мрежа; 3. има изградени електрически уредби в границите на собствения си имот или на имота, в който има право да строи, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа, и 4. е сключил договор за достъп по чл. 84, ал. 2. Условието и редът за присъединяване към съответната мрежа са определени в Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно чл.53, ал.1-3 от Наредба № 6 мрежовият оператор определя условията за присъединяване на електрическата централа към съответната електрическа мрежа. Операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение (ал.2). Операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 дни.

В случая, във връзка с подаденото от „КО МАКС ЛТД“ ЕООД искане за проучване на

условията за присъединяване „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД е поискало от Е. ЕАД съгласно чл.53, ал.2 от Наредба № 6 да съгласува условията за присъединяване. Жалбоподателят не е съгласувал предложените условия, което по същество представлява отказ за съгласуване. Нито ЗЕ, нито Наредба № 6 обаче предвиждат хипотеза на отказ на оператора на преносната мрежа да съгласува условията за присъединяване, определени от оператора на разпределителната мрежа средно напрежение. Разпоредбата на чл.116, ал.1 от ЗЕ, е императивна и установеното с нея задължение за операторите на електропреносната и на електроразпределените мрежи следва да бъде безусловно изпълнявано, ако са налице посочените предпоставки. За да се гарантира изпълнението на това принципно задължение, в ал.3 на чл.116 от ЗЕ е предвидено, че ангажимент на съответния оператор е да извършва разширението и реконструкцията на мрежата, свързани с присъединяването на обекти на производители, до мястото на присъединяването. В съответствие с чл.116 от ЗЕ, чл. 72, ал.3 и ал.4 от Наредба № 6 също регламентира, че разширението и реконструкцията на преносната и/или разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на електрическа централа, се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост, като електропроводите и другите съоръжения, чрез които се извършва присъединяване на електрическите уредби на електрическа централа към преносната или към разпределителната мрежа след границата на собственост с производителя, се изграждат от съответния мрежови оператор и са негова собственост.

Извън посоченото, чл.116, ал.8 ЗЕ изрично предвижда, че операторът на електропреносната мрежа няма право да откаже присъединяването на нов обект на производител на електрическа енергия въз основа на възможни бъдещи ограничения в преносната способност на мрежата, като предоставя необходимата информация за преносната мрежа във връзка с присъединяването, включително за начина и сроковете за присъединяване, в съответствие с 10-годишния план за развитие на мрежата. Съвкупният анализ на цитираните разпоредби сочи, че изложеният от Е. ЕАД мотив, с който е отказал да съгласува предложените от „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ България“ АД условия за присъединяване, а именно – поради превишаване на инсталираната мощност, респ. поради необходимост от разширение и реконструкция на преносната мрежа, свързана с подмяна на Т2 в п/стл „К.“, е несъстоятелен и противоречи на материалноправните разпоредби. Вещото лице е дало изрично заключение, че след подмяна на трансформатора в подстанция „Кула“ с по-мощен, присъединяването на процесната Ф. с мощност 2.7 MW няма да застрашава с претоварване. Опасността от претоварване на мрежата средно напрежение, според вещото лице е в обхвата на Ч.. Именно поради ниската трансформаторна мощност на единия трансформатор 110/20 kV-10MVA са изчерпани техническите опции за присъединяване на генериращи мощности към мрежа средно напрежение на подстанция „КУЛА“, но проблемът може да бъде разрешен, чрез договореното между Е. и Ч. в договор ДГ-ПР20-593/18.01.2022г. с предвиденото финансово участие на процесната Ф. в подмяната на съществуващия трансформатор с по-мощен 110/20 kV, 25MVA.

При това положение и след като не съществува от техническа гледна точка невъзможност за присъединяване, правилно и обосновано КЕВР е приела, че подадената до нея жалба от „КО МАКС ЛТД“ ЕООД е основателна и е дала на „ЕСО“ ЕАД и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД задължителни указания. Оплакванията на жалбоподателя, като оператор на електропреносната мрежа са породени от нежелание

да бъде натоварен с допълнителни разходи по присъединяването на процесната Ф., тъй като присъединяването ще доведе до необходимост от извършване на реконструкция на мрежата. Според съда, дадените указания не са в противоречие със закона, а напълно съответстват на съдържанието на разпоредбата на чл.53, ал.3 от Наредба № 6, според която операторът на преносната мрежа съгласува условията за присъединяване на електрическата централа към електроразпределителната мрежа средно напрежение и сключва предварителен договор за присъединяване в срок от 25 дни.

Предвид изложеното, оспореното решение на КЕВР е издадено в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, 11-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЕН СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ ЕАД срещу Решение № Ж-828/10.12.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране. ОСЪЖДА „ЕЛЕКТРОЕНЕРГИЕН СИСТЕМЕН ОПЕРАТОР“ ЕАД да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране 150 лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: